

**Raftul
Denisei**

Colecție coordonată de
DENISA COMĂNESCU

Această carte este publicată cu sprijinul
Literature Translation Institute of Korea
(LTI Korea)

CHO NAM-JOO
KIM
JIYEONG,
NĂSCUTĂ
ÎN 1982

Traducere din coreeană și note de
DIANA YÜKSEL

HUMANITAS
fiction

Redactor: Raluca Popescu
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Marilena Vasile
DTP: Dragoș Dumitrescu, Veronica Dinu

Lucrare executată la Monitorul Oficial R.A.

조남주 (CHO NAM-JOO)
82년생 김지영 (PALSHIP YI NYEON SAENG KIM JIYEONG)
Copyright © Cho Nam-joo, 2016
Originally published in Korea by Minumsa Publishing Co., Ltd., Seoul.
Cho Nam-joo c/o Minumsa Publishing Co., Ltd., in association with
The Grayhawk Agency Ltd., through Simona Kessler & Associates
Agency SRL.
All rights reserved.

© HUMANITAS FICTION, 2021,
pentru prezenta versiune românească

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CHO, NAM-JOO
Kim Jiyeong, născută în 1982 / Cho Nam-joo; trad. din coreeană
și note de Diana Yüksel. – București: Humanitas Fiction, 2021
ISBN 978-606-779-808-1
I. Yüksel, Diana (trad.; note)
821.531

EDITURA HUMANITAS FICTION
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0723.684.194

2015, toamna

Kim Jiyeong are 34 de ani în vârstă coreeană¹. În urmă cu trei ani s-a căsătorit, iar anul trecut a născut o fetiță. Locuiește într-o suburbie a Seulului împreună cu soțul ei, Jeong Daehyeon, cu trei ani mai mare decât ea, și cu fica lor, Jeong Jiwon, într-un apartament de 80 de metri pătrați, pentru care plătesc rate lunare. Daehyeon lucrează la o firmă de IT nu foarte mare. Jiyeong a lucrat în cadrul unei mici agenții de publicitate, dar a renunțat la slujbă după ce a născut. De obicei, Daehyeon termină munca după miezul nopții și lucrează cel puțin o zi și în weekend. Socrii locuiesc la Busan, iar părinții lui Jiyeong dețin un restaurant, de aceea nu are cine să o

1. În mod tradițional, în Coreea se consideră că la naștere un copil are deja un an. Prin urmare, vârsta în sistem coreean înseamnă un an în plus față de vârsta standard.

ajute să-și crească fetița. Jiwon a început să meargă la creșă din vara în care a împlinit un an, petrecându-și diminețile în spațiul amenajat într-un fost apartament de la parterul unui bloc.

Jiyeong a prezentat primele simptome stranii pe 8 septembrie. Daehyeon își amintește cu exactitate ziua, căci era prima zi din *Baengno*¹. Tocmai lua micul dejun, o felie de pâine prăjită și o cană cu lapte, când Jiyeong ieși brusc în balcon și deschise fereastra. Deși era o zi însorită, frigul pătrunse pe dată până la masa din bucătărie. Jiyeong ridică înfrigurată din umeri, se întoarce în încăpere și așezându-se la masă spuse:

— Mă gândeam eu că de câteva dimineți e tot mai frig și uite că deja e prima zi de toamnă! Câmpurile aurii sunt acoperite de o pătură albă de brumă.

Daehyeon se miră că soția sa vorbea ca o femeie în vârstă.

— Ce-i cu tine? Parcă ești maică-ta.

— De-acum să iei cu tine un pulover, dragul meu soț. Dimineața și seara e răcoare.

1. În traducere „Roua albă“, *Baengno* este una dintre cele 24 de diviziuni ale anului în calendarul coreean tradițional, perioadă care începe pe 7 sau 8 septembrie și marchează începutul toamnei, al cărei semn distinctiv este bruma din zori.

Chiar și atunci Daehyeon s-a gândit că Jiyeong glumea. O imita perfect pe mama sa, de la felul în care trăgea cu ochiul drept când avea nevoie de ceva până la modul în care lungea ultima silabă când spunea „dragul meu soooț“. În ultimul timp, probabil pe fondul oboselii, avusese destule momente în care rămânea nemșcată, privind pierdută în gol, sau în care izbucnea în hohote de plâns la auzul unei melodii triste, dar Jiyeong era de obicei veselă, cu zâmbetul pe buze și îl făcea mereu să râdă imitând scheciuri din emisiunile de divertisment de la televizor. De aceea, Daehyeon nu dădu prea mare importanță acestor semne, își îmbrățișă soția și plecă la muncă.

Întorcându-se de la serviciu în seara aceea, Daehyeon o găsi pe Jiyeong dormind lângă fetița lor. Amândouă își sugeau degetul mare, ceea ce era foarte drăguț, dar totodată absurd. Le privi o vreme, apoi o trase ușor pe soția lui de braț, ca să-și scoată degetul din gură. Jiyeong plescăi din limbă ca un sugar și se culcă la loc.

*

După câteva zile, Jiyeong a decis că era Cha Seungyeon, o colegă de-a ei dintr-un cerc studențesc, care murise cu un an în urmă. Seungyeon și Daehyeon erau colegi de an, iar Jiyeong

era cu trei ani mai mică. Toți trei erau înscriși în același club studențesc de drumeții, dar Jiyeong și Daehyeon nu s-au întâlnit acolo. Daehyeon, care ar fi vrut să facă și studii postuniversitare, a fost nevoit să renunțe la planurile lui din motive ce țineau de situația familiei. După anul trei de facultate, și-a întrerupt studiile pentru a face, cu oarecare întârziere, stagiul militar obligatoriu. După aceea și-a înghețat studiile timp de un an și s-a întors acasă, la Busan, unde și-a găsit o slujbă cu o jumătate de normă. Taman atunci a intrat Jiyeong la facultate și s-a înscris în clubul montanarzilor.

Cha Seungyeon avea, în general, o atitudine ocrotitoare față de nou-venitele în grup, dar de Jiyeong o apropia lipsa lor comună de interes pentru drumeții, care le-a făcut să păstreze legătura și să se întâlnească destul de des și după absolvire. De altfel, Jiyeong și Daehyeon s-au întâlnit la nunta lui Seungyeon. Când aceasta a murit la nașterea celui de-al doilea copil din pricina unei embolii cu lichid amniotic, Jiyeong, care era în plină depresie postnatală, a suferit îngrozitor.

Într-o zi, după ce Jiwon adormise, Jiyeong și Daehyeon se așezară confortabil la un pahar cu bere, ceea ce nu mai făcuseră de multă vreme.

Când aproape terminase o cutie cu bere, Jiyeong îl bătu brusc pe umăr de Daehyeon și zise:

— Ascultă, Daehyeon, lui Jiyeong îi este tare greu. E perioada aceea în care trupul se destinde puțin, dar mintea e tot mai încărcată. Spune-i cât de des poți că se descurcă bine, că vezi cât efort depune, că îi mulțumești.

— Iar facem o ședință de spiritism? Bine, fie. Te descurci de minune, Jiyeong! Apreciez efortul tău. Mulțumesc. Te iubesc, îi răspunde Daehyeon cu simpatie și o ciupi cu drag de obraji, dar Jiyeong îi împinse mâna, cât se poate de serioasă.

— Ce crezi? Că o ai în fața ochilor pe Seungyeon aceea de douăzeci de ani, care într-o vară se căznea tremurând să-ți spună ce simte?

Daehyeon încremeni. Momentul acela se întâmplase cu douăzeci de ani în urmă. Era o zi caniculară de vară. Se aflau în mijlocul terenului de sport, unde nu era nici un petic de umbră. Daehyeon nu-și mai amintea cum ajunsese acolo, dar știa că dăduse întâmplător peste Seungyeon și că ea, tremurând, poticnindu-se și asudând abundent, i-a mărturisit că îl plăcea. Văzându-l surprins, Seungyeon a dat imediat înapoi.

— Ah, nu e și cazul tău. Am înțeles. Te rog să consideri că n-am zis nimic. Să ștergem cu buretele momentul acesta. Îți promit că am să

mă port ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, i-a mai spus ea, apoi s-a îndepărtat.

După momentul acela, Seungyeon s-a purtat într-adevăr ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, așa încât Daehyeon se întreba dacă nu cumva își imaginase mărturisirea ei. În anii care au urmat uitase de toate acestea, dar acum soția lui reînviase momentul acela dintr-o zi caniculară de vară, de care doar el și Seungyeon știau.

— Jiyeong! e tot ce putu să spună, repetându-i numele de trei ori.

— Știu, știu, vrei să faci pe soțul devotat, dar te rog să încetezi să-mi mai spui Jiyeong. Măi, băiete...

Așa îi spunea Seungyeon când se ametea la un pahar. *Măi, băiete...* Daehyeon simți furnicăături, ca și cum tot părul i se ridicase drept în sus. Se strădui să se poarte firesc și îi spuse lui Jiyeong să înceteze cu glumele. Aceasta lăsa cutiile goale de bere pe masă și, fără să se mai spele pe dinți, se duse să se întindă pe pat alături de fetița lor. Jiyeong adormi pe loc, iar Daehyeon mai scoase o cutie cu bere din frigider și o dădu pe gât. Ce să fi fost asta? Glumise? Se ametise? Era posedată, ca în cazurile acelea prezentate la televizor?

A doua zi dimineța, când se trezi, Jiyeong apăru masându-și tâmplele, fără să-și amintească

nimic din seara precedentă. Daehyeon răsuffă ușurat la gândul că Jiyeong fusese doar amețită, dar nu-și putu reprima gândul că era totuși o manifestare stranie la beție. În plus, îi venea greu să creadă că se amețise atât de tare, încât i se rupsesse filmul. Băuse o singură bere.

După seara aceea, s-au mai întâmplat și alte lucruri ciudate. Jiyeong a început să-i trimită mesaje pline de fețe zâmbitoare, ceea ce nu făcuse niciodată până atunci, și s-a apucat să gătească feluri de mâncare la care nu se pricepea și care nici nu-i plăceau, cum ar fi ciorbă de oase sau *japchae*¹. Daehyeon nu o mai recunoștea. Soția lui – cea pe care o curtase doi ani înainte de nuntă și cu care locuia împreună de trei ani, cu care înșirase povești fără de sfârșit, ale cărei mângâieri erau ușoare ca fulgii de nea, care o născuse pe fiica lor, picătură ruptă din fiecare – era alt om.

*

Lucrurile au luat amploare de Chuseok², cu ocazia vizitei la părinții lui Daehyeon. Acesta și-a luat liber de la muncă vineri și a pornit la șapte

1. Mâncare coreeană pe bază de tăieței din făină de cartof și legume călite.

2. Sărbătoare națională coreeană, care are loc în jurul echinochiului de toamnă și cu ocazia căreia familiile se reunesc, de obicei în casa patriarhului familiei.

Cuprins

2015, toamna	5
Copilăria (1982–1994)	19
Adolescența (1995–2000)	51
Maturitatea (2001–2011)	83
Căsnicia (2012–2015)	135
2016	183
Cuvântul autoarei	191